

коіто бѣха околѡ нѣгѡ що
щѣ да вѣде, рѣкоха мѡ: Гдѣи,
да оудариме ли съ нѡжатъ;

50 И оударѣ едѣнъ нѣ-
кой ѡ нихъ архіерѣовшатъ
рѣкъ, и ѡрѣза мѡ дѣсно то
оухѡ.

51 И ѡговори Исусъ, и рѣ-
че: ѡставѣте, стѣга до тѣ-
ка, и пофана оухѡ то мѡ, и
исцѣли го.

52 И рече Исусъ на архіерѣи
те, и на воебѡды те церкѡ-
вни, и на старцѡ те, коіто
бѣха дошли на врѣхъ нѣгѡ:
като на разбойникали из-
лѣзохте съ ордѣіе, и съ
тоѡги да ме фанете;

53 Ката дѣнь бѣхъ съ васъ
въ церква та, и не прострѣх-
те рѣце те си на мене: но
тоѡ е време то ваше, и
властьта тѣмна.

54 И като го фанаха, за-
вѣдоха го и вовѣдоха го въ
двѡратъ архіерѣовъ, и Пѣтръ
идеше слѣдъ нѣгѡ ѡ далѣче.

55 И наклѡдоха о҃гнь на
срѣдъ двѡратъ, и като седѣха
о҃ни заеднѡ, седѣше и Пѣтръ
по срѣдъ нихъ.

56 И като го виде едѣнъ
равѣна че седѣше при о҃гнь-
атъ, погладѣна на него, и
рече: и тоѡ бѣше съ него.

57 Я Пѣтръ се ѡфжри ѡ
нѣгѡ, и рече: жѣно, не знамъ
го.

58 И по малко време, виде
го дрѣгъ, и рече: и ты си ѡ

нихъ. Я Пѣтръ рече: человекѣ-
че, не самъ.

59 И като замина колко
едѣнъ часъ, дрѣгъ нѣкой
надрѡвѡ се джрѣше. и го-
вѡреше: воистиннѡ и тоѡ
бѣше съ него: защото е Гал-
лѣанинъ.

60 И рече Пѣтръ: человекѣ,
не знамъ що говоришь, и
ѡкіе, като тоще дѡмаше тоѡ
тоѡ, и пѣтелѡ попеѡ.

61 И ѡбжрна се Гдѣи та по-
гаѣдѡ на Петра: и смисли
Пѣтръ слѡво то Господне,
какѡто що мѡ рече: защѡ
докле не попеѡ пѣтелѡ, ще
да се ѡфжришь ѡ мене три
пѣти.

62 И излѣзе вниъ (Пѣтръ)
и плака горкѡ.

63 Я о҃ниѡ мѡжіе коіто
джрѣха Исуса, рѣгѡеха мѡ
се и бѣеха го:

64 И като го покрѡха, бѣ-
ха го полицѣ то и пытаха го,
и говорѣха: Ипрорѡчествѡвай,
коі е што те оударѣ:

65 И дрѣги много худѡ го
вѡрѣха на врѣхъ него.

66 И като сжмна, совраха-
се старцѡ те, и завѣдоха го
на сокѡратъ свой.

67 И говорѣха мѡ: кажи
ни, ѡко си ты Христѡсъ; и
рече имъ: ѡко ви кажемъ,
не ще да повѣрѡвате:

68 И ѡко вы попытамъ, не
ще да ми ѡговорите, нито
ще да ме пѣстите.